

РЕШЕНИЕ

№ 5441

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11533** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/ вр. чл.44 от Регламент № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на съюза.

Образувано е по жалба на К. М. Н. от [населено място], ул."21-ви век" №9, ап.50, ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., против Решение рег.№ 32-325749/27.09.2022 г., издадено от Директора на Териториална дирекция "Митница Р." при Агенция "Митници", потвърдено с Решение № Р-515/32-400707/21.11.2022 г. на Директора на Агенция "Митници", с което е определена нова митническа стойност в размер на 23 924.24 лв. за стока, поставена под режим "Допускане за свободно обращение" с Митническа декларация с MRN 19BG004300000873R1/ 14.08.2019 г. и възникнало вносно митническо задължение на 14.08.2019 г. в размер 1 391.69 лв., определена данъчна основа при внос на стоката 26 466.66 лв., определено задължение за ДДС 3 061.71 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 4 453.40 лв., посочен длъжник К. М. Н., за заплащане на вносно мито 1 391.69 лв. и ДДС в размер на 3 061.71 лв., с определен десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 14.08.2019 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в

десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението.

Жалбоподателят твърди, че административният акт е незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Счита, че са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката е определена при допуснато грубо нарушение на чл.70 от Регламента. В с.з. жалбоподателят не се явява, а пълномощникът му адв.Г. поддържа жалбата, моли Съда да отмени оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендира сторените по делото разноски съгласно представен списък. Ответникът – Директорът на ТД "Митница Р." в Агенция "Митници", в с.з. не изпраща представител. С писмена молба от 31.05.2023 г. моли Съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

На 14.08.2019 г. жалбоподателят К. Н. в качеството си на вносител е подал в ТД "Митница-Р." митническа декларация за внос от САЩ на катастрофирал автомобил, с MRN 19BG004300000873R1/ 14.08.2019 г., с декларатор К. Н. и вносител К. Н., ЕОРИ BGB8212176560ZZZ6 и пряк представител К. К., с адрес [населено място], [улица], вх.Б, ап.12, с ЕОРИ BGB5809021580ZZZ6. С декларирана за режим допускане за свободно обращение стока с описание Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка: "Порше", модел "К.", тип "Хибрид", първа регистрация: 01.02.2016 г., цвят: черен, работен обем: 2995, Мощност: 416 HP, двигател: неоткрит, шаси: WP1AE2A25GLA60123.

На база декларираните данни към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е "С. – Стойност и навло" Р. и към митническата декларация е приложена фактура /Invoice/ № 619/16.05.2019 г., издадена от „Г. А. Е.“, САЩ. Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи: 10 007.74 лв. /л.39, л.86/.

Изчисленият размер на вносно мито за стоката с прилагане на ставка от 10 %, съответстваща на код по Т. 8703 40 90 90 спрямо митническата стойност, определена на база декларирана цена на стоката, е 1 000,74 лв. /10 007.74 лв. x 10 %/.

На основание чл.55, ал.1 ЗДДС данъчната основа е изчислена като сбор на митническата стойност и вноското мито в размер 1 000,74 лв. Предвид данъчната ставка от 20 %, задължението за ДДС е изчислено в размер 2 231,62 лв. Страните не спорят, че сумите са платени, това е вписано като констатация и в обжалваното решение.

На основание чл.48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата стойност е определена на база цената на автомобила в размер на 5 300 U. и разходи за международен транспорт в размер на 400 U., съгласно приложена фактура /Invoice/ № 619/19.05.2019 г. от „Г. А. Е. L.“, САЩ. В резултат на проверката са възникнали

основателни съмнения относно действителната цена на стоката, елементите, които се прибавят към нея, съответно относно декларираната митническа стойност на стоката. С оглед оценените рискови фактори, на основание Спогодбата между РБългария и правителството на САЩ за взаимна помощ между техните митнически администрации, българските митнически органи са иницирали проверка по линия на международното сътрудничество относно договорната стойност на декларираната стока. До американските митнически органи е отправено искане за съдействие, като от тяхна страна с писмо рег.№ 32-177817/01.06.2022 г. на Ц. са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ /E. Export I./ от системата на Американска служба "Митници и гранична охрана" за превозни средства, декларирани за износ от САЩ. Системата "E. E. I." е американският еквивалент на европейската митническа декларация за износ, съдържаща данни както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначението. Internal T. Number, съдържащ се в "E. E. I.", е номерът на подаване на информацията за износ в системите на Американската служба "Митници и гранична охрана", представляващ основен идентификатор на записа. XTN е генерираният от износителя номер на документа. От представените документи от американските митнически органи е установено, че са включени данни за изнесеното МПС употребяван автомобил марка: "Порше", модел "К.", цвят: черен, маса: 2 100 кг, шаси: WP1AE2A25GLA60123, документ за собственост № 4320155. От предоставената информация е установено, че цената на моторното превозно средство, декларирано за износ в САЩ, е в размер на 12 860 U., която е по-висока от декларираната цена в размер на 5 300 U. на стоката по МД с MRN 19BG004300000873R1/14.08.2019 г. /л.48, л.114/.

Българските митнически власти са приели, че констатираната разлика е съществена и което води до основателни съмнения относно декларираната цена на стоката, респективно на нейната митническа стойност. Въз основа на така установената разлика и при липсата на допълнителни доказателства от страна на декларатора относно точността на декларираната митническа стойност на стоката по МД с MRN 19BG004300000873R1/14.08.2019 г., българските митнически власти са приели, че митническата стойност на стока пътнически автомобил – употребяван, катастрофирал, марка: "Порше", модел "К.", тип: хибрид, брой места – 5, първа регистрация: 01.02.2016 г., цвят – черен, работен обем – 2 995 куб.см, мощност: 416 HP, двигател: неоткрит, шаси: WP1AE2A25GLA60123", че не може да бъде определена по реда на чл.70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, и това е основание за определянето ѝ по вторичен метод по чл.74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Предвид спецификата на стоката митническите органи са приели, че митническата стойност следва да бъде определена на основание чл.74, § 4 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 чрез изготвяне на експертна пазарна оценка от компетентно лице, притежаващо валидно разрешение за осъществяване на такава дейност.

С възлагателно писмо рег.№ 32-218680/01.07.2022 г. на Директора на ТД "Митница - Р." е възложено на инж.Н. Г., вещо лице от списъка на Окръжен съд-гр.В. Т., притежаващ Сертификат за оценителска правоспособност рег.№[ЕИК]/14.12.2009 г., издаден от К. на независимите оценители в България за оценка на машини и съоръжения, и Сертификат за оценителска правоспособност рег.№[ЕИК]/14.12.2009 г. на КНОБ за оценка на предприятия и вземания, да изготви справедлива пазарна оценка на употребявания автомобил, поставен под режим "допускане за свободно

обращение" с митническата декларация /л.38/.

В.л. е изготвило Доклад за пазарна оценка вх.№ 32-220061/ 01.07.2022 г., по методите на разходите и пазарните аналози, като е определена пазарна стойност на автомобила в размер на 23 221.97 лв., като в същата не са включени мита, данъци и обичайни разходи за доставка до входен граничен пункт на Съюза по смисъла на чл.72 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 /л.51/. Въз основа на изготвения доклад митническите органи са приели, че митническата стойност на стоката следва да бъде определена на база съдържащото се в него заключение, с определена пазарна стойност на автомобила 23 221.97 лв.

С писмо рег.№32-223195/05.07.2022 г. на Заместник-директора на ТД "Митница - Р." жалбоподателят К. Н. е уведомен, че се извършва последващ контрол на МД за деклариране на режим допускане за свободно обращение с МРН 19BG004300000873R1/14.08.2019 г., относно митническото оформяне на стока употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка: "Порше", модел "К.", тип "Хибрид", първа регистрация: 01.02.2016 г., цвят: черен, работен обем: 2995, Мощност: 416 HP, двигател: неоткрит, шаси: WP1AE2A25GLA60123. Уведомен е за извършената проверка, включително и за установеното в хода на същата, а именно, че са налице основания да се приеме, че декларираната с МД стойност на МПС не представлява общата платена цена и не може да бъде определена по реда на чл.70, § 1 от М. Уведомен е за изготвения Доклад за пазарна оценка, изготвен от вещото лице, с определена пазарна стойност на стоката 23 221.97 лв. С Н. е уведомен за стартиране на производство по издаване на индивидуален административен акт, с който ще бъде определена нова митническа стойност в съответствие с разпоредбите на чл.74 от М. на основание определената от вещото лице пазарна стойност на стоката. В тази връзка му е предоставен 30-дневен срок за изразяване на становище. Същото е получено от К. Н. на 23.08.2022 г., съгласно представена по делото обратна разписка /л.34/.

С писмо рег.№ 32-315671/19.09.2022 г. жалбоподателят Н. чрез адв.Г. е изразил становище относно начина на определяне на новата митническа стойност, като е изрично посочено, че представените към момента на декларирането документи по безспорен начин доказват договорната стойност на стоката; и е отправил възражение срещу определената от вещото лице пазарна стойност на автомобила и срещу използването ѝ за определяне на нова митническа стойност на автомобила /л.30/.

С Решение рег.№ 32-325749/27.09.2022 г. на Директора на ТД "Митница Р." е определена митническа стойност в размер на 23 924.24 лв. за стока, поставена под режим "Допускане за свободно обращение" с МД с МРН 19BG004300000873R1/14.08.2019 г. и възникнало вносно митническо задължение на 14.08.2019 г. в размер 1 391.69 лв., определена данъчна основа при внос на стоката 26 466.66 лв., определено задължение за ДДС 3 061.71 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 4 453.40 лв., с посочен длъжник К. М. Н., за заплащане на вносно мито 1 391.69 лв. и ДДС в размер на 3 061.71 лв. Определен е десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 14.08.2019 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението. Издаденото решение е връчено на К. Н. на 18.10.2022 г. чрез съпругата му, видно от представеното известие за доставяне /л.23/.

Митническото решение е оспорено пред Директора на Агенция "Митници", който с

Решение рег.№ Р-515/32-400707/21.11.2022 г. го е потвърдил като законосъобразно. Решението на Директора на АМ е връчено чрез адв.Г. на 02.12.2022 г., съгласно представено известие за доставяне /л.14./

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства: Представени от жалбоподателя: с молба в с.з. от 23.03.2023 г. превод на документите от административната преписка под опис, представени и в хода на административното производство /л.78/.

Представени от ответника: с молба вх.№ 10946/20.03.2023 г. писмени доказателства за компетентността на административния орган – Заповед за изменение на служебно правоотношение № 1642/27.07.2021 г./л.75/.

Представени от Ц.: документи относно запитването на американските митнически власти, представени на CD /л.114/

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.220, ал.1 ЗМ срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.19, ал.1 ЗМ и чл.29 от Регламент 952/2013 - Директорът на ТД "Митница Р.". Със Заповед № 1642/27.07.2021 г. на Директора на Агенция "Митници" В. Б. П. е преназначен на длъжността – Директор на ТД "Д.", понастоящем ТД "Митница Р.".

Съгласно чл.101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл.87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация. По дефиницията от чл.5, т.39 от същия Регламент "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл.29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл.22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл.23, § 3 и чл.26, чл.27 и чл.28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е настоящият случай. Съобразно чл.19, ал.7 ЗМ за целите на прилагане на чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на ТД, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба Съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Спазена е формата на административния акт, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Във връзка с развитото се производство и проверка по делото са представени Искане от ТД "Митница Р." за извършване на

проверка, запитвания до САЩ, писмо на Ц. до ТД "Митница Р.", ведно с приложение №1 /л.114/.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Съображенията в тази насока са следните:

В Дял втори, Глава трета ("Стойност на стоките за митнически цели") от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл.70 от същия регламент е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т.е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл.74 от Регламента са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл.70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл.74 методи. В този смисъл е практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката, е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение декларираната в МД митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на понятието "основателни съмнения" се намира в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл.70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл.70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относимо към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което Съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

Съдът намира, че митническите органи не са изпълнили задължението си да обосновават наличието на "основателни съмнения" по смисъла на чл.140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447. Съгласно дадената там регламентация, именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл.70 от Регламента, но при завишаване на стойността,

поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката пазарна стойност на автомобила чрез изготвяне на експертна оценка от вещо лице, притежаващо оценителска компетентност, с което е определена пазарна стойност на автомобила в размер на 23 221.97 лв. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл.74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно не е предприето в случая от митническите органи. В този смисъл налице е нарушение на законовите разпоредби относно реда и начина, по който следва да бъде определена митническата стойност.

Административният орган не е оспорил автентичността на представената фактура за придобиване на процесната стока и въпреки това е приел, че е налице основание за отхвърляне на декларираната за същата в нея митническа стойност. Липсва посочена причина за незачитане на данните относно платената сума по нея, предвид липсата на изрично оспорване на нейната автентичност. Ето защо Съдът приема, че в настоящото съдебно производство не е спорно извършването на сделка с предмет процесния автомобил, респ. не са спорни и страните по сделката в качеството им на продавач и купувач.

Спорна в случая е продажната цена на автомобила. Безспорно е, че митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да бъде изследвана само и единствено действителната воля на страните в извършената покупко-продажба, предвид, че от страна на жалбоподателя са представени на митническите органи своевременно документите, удостоверяващи цената на стоката, представляваща употребен автомобил.

Административният орган се позовава на представената в хода на възложената проверка информация от американските митнически власти – електронна информация за износ Е. Export I., по своята същност еквивалент на европейската митническа декларация за износ. Съдът счита, че посочената декларация не представлява официален документ по смисъла на чл.84д ЗМ, а и в него информацията е обобщена, без всякаква конкретика, и може да служи по-скоро за статистически цели, отколкото за определяне на митническа стойност в настоящия случай. От друга страна стойността по Е. Export I. съществено се различава от установената в хода на административното производство с изготвената пазарна оценка от вещо лице.

При наличието на тези доказателства Съдът счита за необосновани изводите на административния орган относно наличието на "основателни съмнения" във връзка с договорната стойност по чл.140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 по отношение на процесния автомобил. Обстоятелството, че не е представен договор между страните по сделката, а само на акт за продажба, не може да доведе до направения от митническите органи извод, че декларираната митническа стойност не е договорната стойност, действително платена или подлежаща на плащане.

В митническото решение липсват мотиви, които да са свързани с предоставените във връзка с вноса документи, от чиито анализ да е безспорно, че независимо положеното от двете страни в спора усилие, да е възникнало съмнение относно посочената от жалбоподателя митническа стойност. Освен това случаят касае употребен и катастрофирал автомобил. От това следва, че декларираната митническа стойност е договорната стойност, т.е. тази, която действително е платена и подлежаща на плащане. Това е така, защото декларираната митническа стойност на внесената стока съответства на всички предоставени търговски, транспортни и други документи, касаещи доставката и доколкото тяхната автентичност не е била поставена под съмнение и от страна на митническите органи. В тежест на ответника е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че така декларираната митническа стойност е по-ниска от други сходни стоки, внесени в приблизително същото време.

По силата на чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, когато митническата стойност не може да бъде определена съгласно § 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на

принципите и общите разпоредби на всяко от следните: а/ Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б/ член от Общото споразумение за митата и търговията и в/ настоящата глава. За да приложи този метод, както се установи по делото, от страна на административния орган е възложено изготвяне на пазарна оценка на процесната стока, като вещото лице – експерт, оценител е определил на 23 221.97 лв. Тази пазарна оценка е оспорена от жалбоподателя в хода на развитото се административно производство пред по-горестоящия административен орган, включително и в хода на съдебното производство.

Съдът не кредитира изготвената в хода на административното производство пазарна оценка. От същата се установява, че експертът не е извършил личен оглед на процесния автомобил, за да прецени състоянието му -дали е катастрофирал, отремнтиран и доколко е съпоставим с автомобил, който никога не е имал подобна щета. Експертизата е извършена по представен снимков материал на автомобила. Съдът счита, че оценка, извършена само въз основа на снимки и на онлайн автокъщи и магазини, не дава достоверна информация за стойността на му.

Ето защо липсва основание да се приеме, предвид доказателствата, представени с МД с MRN 19BG004300000873R1/14.08.2019 г., че събраната от административния орган информация е била годна да породи основателни съмнения в достоверността на декларираните от жалбоподателя данни, единствено при наличието на каквито административният орган е бил длъжен да пристъпи към прилагане на методите по чл.74, § 2, респ. по чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за определяне на митническа стойност. Като не са спазили разписаното в регламента правило за определяне на митническата стойност на внесеня автомобил, митническите органи са допуснали нарушение на материалния закон и неговата цел.

Въз основа на гореизложеното Съдът, счита, че е допуснато и процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт, тъй като в случая митническите органи са уведомили оспорващия за възникналите съмнения, но не са ги мотивирали, като от съдържанието на решението се установява, че тези съмнения са възникнали на база непредоставяне на достатъчно данни и информация от нейна страна. Това допуснато нарушение според практиката на СЕС, обективизирана в решение по дело С-29/13, се приема като основание, което води до незаконосъобразност на административния акт. Доколкото новата митническа стойност на стоката е незаконосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което обжалваното решение следва да се отмени изцяло.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съгласно представения списък и доказателствата към него, се претендират разноски в общ размер 1 490 лв., от които 10 лв. за платена държавна такса, 160 лв. такса за превод на документи и 1 320 лв. за платено адвокатско възнаграждение /л.97/. Ответникът е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което Съдът намира за основателно. В конкретния случай материалният интерес по делото е 4 453.40 лв. Според чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.20024 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразно материалния интерес, полагащото се адвокатско възнаграждение възлиза на 745.34 лв. Претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е над законовия минимум, поради което следва да бъде редуцирано.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК във връзка с чл.220 от ЗМ, Административен съд-София град,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение рег.№ 32-325749/27.09.2022 г., издадено от Директора на Териториална дирекция "Митница Р." при Агенция "Митници", потвърдено с Решение № Р-515/32-400707/21.11.2022 г. на Директора на Агенция "Митници", с което спрямо К. М. Н. от [населено място], ул."21-ви век" №9, ап.50, ЕГН: [ЕГН], е определена нова митническа стойност в размер на 23 924.24 лв. за стока, поставена под режим "Допускане за свободно обращение" с Митническа декларация с MRN 19BG004300000873R1/14.08.2019 г. и възникнало вносно митническо задължение на 14.08.2019 г. в размер 1 391.69 лв., определена данъчна основа при внос на стоката 26 466.66 лв., определено задължение за ДДС 3 061.71 лв., установен размер за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 4 453.40 лв., посочен длъжник К. М. Н., за заплащане на вносно мито 1 391.69 лв. и ДДС в размер на 3 061.71 лв., с определен десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, считано от 14.08.2019 г. до датата на уведомяване на длъжника за решението и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на К. М. Н. от [населено място], ул."21-ви век" №9, ап.50, ЕГН: [ЕГН], съдебно-деловодни разноски по делото в размер на 915.34 лв. /деветстотин и петнадесет лева и 34 ст. /.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: